

okuyucu köşesi...

EMO İstanbul şubesi yayın komisyonu üyesiyim. Bu nedenle EMO yayınlarını (dergi, haber bültenleri) ve diğer oda yayınlarını düzenli olarak izlemeye çalışıyorum. Bütün bu yayınlar oda etkinliklerini duyurarak, meslek ve meslektaş sorunlarını işleyerek, meslek içi eğitime yönelik bilimsel içerikli yazılara ağırlık vererek önemli bir boşluğu doldurmakta, kimi eksiklerine karşın genel olarak yüklendiği işlevi yerine getirmektedir. Bu eksikler ise eleştiri ve öneriler sunucu giderek düzelmesi yayınların üye tabanının katılım oranında yetkinleşmesiyle mümkün olacaktır.

Kanımda bu olumlu gelişmelere karşın şimdiye değin odamız platformlarında (bunlardan biri de odamız yayınlarıdır) üzerinde fazlaca durulmamış, önemli bir eksiğin dile getirilmesi ve tartışılması gerekmektedir. Bu eksik "politizasyondur". Bu aynı zamanda önemli bir fazlalığı işaret etmek anlamına da geliyor; "depolitizasyon". Yani odamızda politizasyon eksik, depolitizasyonsa etkindir. Genel olarak ülkemizde, özel olarak meslek odalarında ve onlarla bağlı olarak oda yayınlarında etkindir. Meslek örgütleri üye tabanları ile en düzenli, en yaygın, en birebir iletişimi yayın organları aracılığıyla kurabilmektedir. Böylesine etkin organların ne meslek ve meslektaş, ne de ülke sorunlarına ilgisiz kalmaları beklenemez. Özellikle meslek alanlarında mesleki komisyonlar eliyle doğru ve etkin politikalar üretip kamuya ve meslektaş kitlesine iç ve dış yayınlar yoluyla duyurulmak, doğrudan mesleğimizi ilgilendirmeyen diğer ülke sorunları karşısında da suskun kalınmamalıdır. Bu yolla depolitizasyonun, politizasyona, politizasyonun ise geniş üye tabanının demokratik katılımına açık yeni bir yönetsel etkinliğe dönüştürülebileceği kanaatindeyim. Bu ise, yayınların sayfaların ıv meslektaş kitlesine daha açık olmasına daha çok, daha özgün önermelere, daha okunur yayınlara varmanın yolunu açacaktır. Yine de yanlış çağrışımlara yol açmamak bakımından burada politizasyondan odaların politikaya partiler gibi bakması değil, aksine meslek örgütleri gibi bakmasını kastettiğimi vurgulamak istiyorum.

Şimdi, meslek örgütleri kendi meslekleriyle uğraşsın ülkenin diğer sorunlarını çözmeyi politikacılara bıraksın düşüncesinde olan meslektaşlarımız da çıkacaktır. Onlara şunu söylemek istiyorum; "siz de en az politikacılar kadar bu ülke üzerinde hak ve sorumluluk sahibisiniz. Su alan bir geminin elektrikçisinden ampul takması değil, su alan yerin onarılmasına yardım etmesi beklenir. Gemi battığında elektrikçinin mesleğinden dolayı boğulmaması söz konusu olmayacağı için bütün gemi personeli gemi batmadan önlem almak üzere oturup konuşmak, tartışmak, fikir üretmek durumundadırlar. Biz de, politikacılarımız da aynı ülkede yaşıyoruz. Hepimiz şuna tanıyoruz ki, onlar da sık sık yanlış yapıyorlar. Çünkü biz ve toplumun diğer kesimleri düşünme eylemini onlara bırakıyor, veya bırakmak zorunda kalıyor, sonra da gidişattan memnuniyetsizliğimizi belirtiyoruz. Bence, önce kendimize şu spruyu sormalıyız: Bu politikanın oluşturulmasında ne katkımız oldu ki sonucundan olumlu şeyler bekleyelim?

Öyleyse artık demokratikleşme sürecine girildiği yetkili ağızlarca sık sık terennüm edilen, şu günlerde meslek odaları ve yayınları depolitizasyon politikasını suskunluk örtüsünü aralamalıdır. Çünkü depolitizasyon politikası aslında ters yönde bir politizasyondur. Bu politika "politika" olma niteliğinin yanı sıra "politize" yani, aktif hatta saldırgan bir politikadır. Demokrasiye değil, demokrasi özlemine yönelen bir saldırı politikasıdır. Bu yönleriyle ülkenin en yaşamsal, çağdaş özlemlerini her dile getiren, baskı, işkence, gözaltı, hapis tehdidi altında, bunları göze almak zorundadır, öyleyse birilerinin eli sopalı gölgesinde, politikadan uzak durmakla yükümlüsün. Ya onlar? Onlar politikanın en kaba, en saldırgan yöntemleriyle "susturma politikasını uygulayacaktır ve bunu 'allayıp pullayıp' "depolitizasyon" adıyla soframıza getirecektir. Oysa demokrasi suskunların yönetilmesi değil, konuşanların yönetilmesi demektir. Böyle baktığımızda, dünyanın en demokratik yasalarını getirin, bütün kurum ve kurallarıyla demokrasinin üst yapısını oluşturur, insanların ona katılımını sağlayamıyorsanız ya da sağlamıyorsanız bunun adı demokrasi olmayacaktır. Öyleyse bütün toplum kesimlerini hedef alan söz söyleme fobisi kırılmadıkça değil demokrasiden, demokrasi kültüründen, insanlığın genel sosyal, siyasal, kültürel birikiminden bile söz edilemez. Kısaca demokrasinin alt yapısının politizasyon olduğuna, politizasyondan kurtulmaması gerektiğine, politizasyon içinde birliğin olanaklarının daha geniş, daha kucaklayıcı olduğuna inanıyor ve bütün bu sorunları tartışmaya açmayı öneriyorum. Çünkü bugün tartışmadan kaçınmak yarın daha büyük sorunları davet etmek anlamına gelir. Birliğin temellerinin birbirimize uzak durarak kurulacağını beklemek, birlikten bir şey beklememek anlamına gelir. Çağının sorumluluğunda, ülkesinin sorunlarının bilincinde mühendisler olarak bize düşen, birlikte düşünmek, birlikte öğrenmek ve birlikte üretmektir.

Odalar genel kurullarının yaklaştığı şu dönemde birliğin yaşamsal önemine işaret ettikten sonra, örgüt içi demokrasinin geliştirilmesinde yayın organlarımıza önemli görevler düştüğüne parmak basmak istedim. Yönetimlerin kimlerden oluşacağı tartışması artık bir yana bırakılmalı, öncelikle yönetsel ilkeler üzerinde uzlaşma sağlanmalıdır.

Her zaman olduğu gibi genel kurul öncesi değil, şimdiden odalara emeği geçmiş meslektaşlarımızın ve oda etkinliklerine katılan genç üyelerin bir araya gelerek meslek örgütlerine bakış açılarını ortaya koymalarını, konuyu tartışmalarını, dergimiz ve diğer yayın organlarının işe tartışmaya katılmalarını, sayfalarını açmalarını bir zorunluluk olarak görmekteyim ve bu zorunluluk her zamankinden daha önemli bir şekilde kendini dayatmaktadır. Böylece ilkeleri belirlenmiş bir çekirdek program oluşmuş, meslek örgütlerine ortak bakış açıları saptanmış ve önümüzdeki dönem odaları yönetecek insanların kimler olacağı sorunu önemini yitirmiş olacaktır. Bu üye tabanında bölünmelerin engellenmesi, oda etkinliklerine daha geniş bir taban katılımının sağlanması anlamına gelecektir.

Politizasyonun birlik sorununa katkısı dışında ana başlıklardan biri (yani ikinci adımı) günümüzde teknik elemanların en yakıcı sorunlarından biri olan "grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar" konusudur. Bu sorun TMMOB, Odalar ve diğer teknik eleman örgütleri ortak platformunda değerlendirilmeli, konuya ilişkin somut adımlar atmanın ön koşulları oluşturulmalıdır. Sendikalaşma konusunda önemli atama taşları olabilecek TMMOB tüzüğünde yasal statüsü belirlenmiş, "TMMOB İşyeri Temsilcileri" şimdiden oluşturulmalıdır.

TMMOB ve bölgesel odalar ortak yayınları, ortak Jokal ve diğer ortak etkinlikler ile özellikli günlerin kutlanması konularındaki tartışmaların güncelleştirilmesinde oda yayınlarına daha etkin görevler düşmektedir. Tabip odalarının düzenlediği Tıp Bayramı benzeri TMMOB'nin düzenleyeceği haftalar örgütlemek, ülke kalkınmasında mühendislerin katkısını vurgulamak anlamına geleceğinden bu tartışmanın da başlatılması gerekmektedir. Mesleğimizin konusu olan elektriğin, barışçıl amaçlarla kullanılması, elektrik enerjisinin işkencede kullanılmaması, bunun önlenmesi için (etkin bir denetim mekanizması) ve elektrikli işkencenin uzun erimde insan sağlığı üzerindeki etkileri konuları dergimizde işlenmeli, tartışılmalıdır.

Günümüz dünya ölçeğinde önemli sorunlardan biri de çevre sorunlarıdır. Doğanın bir parçası olan insan, geliştirdiği teknotojinin çevreye tepkisini görmeli, çevreyi kirletmeyecek teknolojiler, hatta çevre sorunlarını geriletid teknolojiler yaratmayı hedeflenmelidir. Mesleğimizi doğrudan ilgilendiren nükleer enerji termik santrallerin çevreye etkileri ile alternatif enerji kaynaklarının durumu konuları tartışmaya açılmalı, odanın ülkemiz enerji ve çevre sorunlarına bütünsel bakışı konuyla ilgili meslektaşlarımızın katkılarıyla belirlenmelidir. Odanın konuya yaklaşımı saptandıktan sonra en geniş meslektaş kitlesine ve kamuya mal edilmesi için gerekli girişimlerde bulunulmalı, oda yayınları yanında günlük gazeteler ve diğer yayın organlarında da duyurulmalıdır.

Özetle, oda yayınlarının, ülkemizde demokrasi sorununa olumlu yönde hizmet etmesinin yolunun, depolitizasyonu dışladığını, en geniş üye kitlesinin sesi olmasının, birliğin temellerini sağlamlaştıracağını ve bunun bu tür örgütlerde çeşitlilik içinde birlik ilkesinde hayat bulacağını belirtmek istedim.

Son olarak, odalara sıcak bakan bir kısım üyelerimiz ise katılımcı girişimlerin odalarca desteklenmeyeceği kuşkusuyla eleştiri ve önerilerini oda yetkili kurullarına «etmemektedirler. Bu meslektaşlarımıza şunları söylemek istiyorum; Oda yönetimleri ve diğer kurullar daha iyi hizmet verebilmek, daha verimli çalışabilmek için bütün yapıcı girişimlere açık meslektaşlarımızdan oluşmakta, daha çok ve farklı görüşün tartışılarak uygulanabilir çıkarımlara gereksinmektedirler. Öyleyse üye arkadaşlarımız oda hakkındaki düşüncelerini bu tür kuşkular dışında şerbetçe dile getirebilmelidirler ve getirmelidirler.

Yukarıda, odanın ülkemiz ve meslektaşlarımız nezdinde etkinlik kazanması için dile getirmeye çalıştığım kişisel görüşlerim bir tartışma başlatmak amacıyla ileri sürülmüştür. Bu nedenle eleştiriye açıktır. Eksik ve yanlışlarıyla kişisel görüşlerim olup hiç bir kişi, grup veya oda kurullarından birini hedef almamaktadır. Aksine, oda etkinliklerine katkıda bulunan bütün arkadaşlarımızın gösterdikleri özveriye gereken değerini biçilmesi amacını da taşımaktadır.

Saygılarımla.
Nejdet OĞUZ

DÜNYA ENERJİ KONFERANSI 14. KONGRESİ

Üç yılda bir yapılan Dünya Enerji Konferansının 14. Kongresi, bu yıl 17-22 Eylül tarihleri arasında Kanada'nın Montreal şehrinde gerçekleştirilecektir. Enerji konusunda dünyadaki son gelişmelerin, sorunların ve çözüm önerilerinin tartışılacağı bir forum niteliği taşıyan Dünya Enerji Konferansı'nın bu yılki kongresinde enerji planlaması ve kaynak araştırmaları, enerjinin sosyal ve çevresel etkileri, enerji sektöründe karar verme problemleri, geleneksel ve yeni enerji teknolojileri gibi konular işlenecektir.

Kongreyi ilişkin ayrıntılı bilgi, Dünya Enerji Konferansı Türk Milli Komitesi'nden edinilebilir.